

F. t. l. vedr. råstoffer

kystbeskyttelse efter tilladelse fra Transportministeriet vil fortsat kunne ske vederlagsfrit.

Endvidere vil der også fremover efter ansøgning blive givet efterforsknings- og indvindingstilladelse til bygherren til større opfyldningsarbejder. Det vil være aktuelt ved broarbejder, havneudvidelser og anlæg af større strandparker. Der vil blive stillet krav om betaling af vederlag til staten, dog ikke for så vidt angår offentlige anlægsarbejder vedtaget ved lov.

Vederlaget til staten indeksreguleres. Indeksreguleringen kan f.eks. basere sig på udviklingen i råstofpriserne. Herved deler tilladelsesindehaveren og staten risikoen for prisudsving på råstofmarkedet. Det giver tilladelsesindehaveren større sikkerhed for de investeringer, der er foretaget i forbindelse med § 20-tilladelser, og staten får muligheden for at få andel i eventuelle ekstraordinære prisstigninger på råstofferne og påtager sig risikoen for faldende provenu i tilfælde af faldende råstofpriser.

Den nærmere udformning af bestemmelserne om meddelelse af efterforsknings- og indvindingstilladelse på havet, herunder bl.a. om kriterier i forbindelse med statslig indkaldelse af ansøgninger, om afholdelse af auktion og om vilkår i tilladelser, vil ske i en bekendtgørelse (tilladelsesbekendtgørelsen) efter forhandling med relevante ministerier, herunder inddragelse af branchen og relevante organisationer og institutioner, herunder Datatilsynet. Der henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser vedrørende bekendtgørelsens indhold.

Der vil som led i lovforslagets gennemførelse blive udarbejdet en kommunikationsplan. I udarbejdelsen og udmøntningen af kommunikationsplanen vil repræsentanter for de relevante målgrupper blive inddraget. Målgruppen for denne kommunikationsplan vil først og fremmest være ral- og sandsugerbranchens virksomheder og bygherrerne til anlæg på kysten.

2.3. Klagebestemmelserne

Lovforslaget tilpasser lovens klage regler, således at det alene er de vilkår til beskyttelse af natur og miljø, der knytter sig til udlægningen af områder, og de vilkår, der i en tilladelse stilles til beskyttelse af natur og miljø, som kan påklages til Naturklagenævnet. Med ændringen vil klageadgangen svare til den klageadgang, der i dag gælder efter undergrundsloven. De dele af tilladelsen, som vedrører forsyningssikkerhed og kommercielle vilkår i tilladelsen, vil fremover ikke kunne påklages. Formålet er at undgå klager, der alene er motiveret af konkurrencehensyn, og klager, der vedrører kontraktretlige spørgsmål. Vilkår, der fastsættes i bekendtgørelsen om udlægning af fællesom-

råder efter lovens § 22, vil af samme grund heller ikke kunne påklages.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Staten får øgede udgifter som følge af de nye opgaver i lovforslaget. Den administrative lettelse for staten, som afskaffelsen af fartøjsgodkendelsen medfører, afløses af administration af fællesområderne og tilrettelæggelse af auktion og administration af indvindingsområder.

Forslaget lægger op til en udvidelse af kortlægningsindsatsen, idet der fremadrettet vil være behov for kortlægning på større havdybder med henblik på øget råstoftilførsel. Med stor usikkerhed anslås de øgede statslige udgifter til kortlægning til 5 mio. kr. om året. Forbuddet mod stenfiskeri anslås ikke at være udgiftskrævende. Endvidere får staten udgifter til afholdelse af auktion. Et foreløbigt usikkert skøn ligger på ca. 2 mio. kr. årligt. Desuden vil udgifterne til administration af tilladelsesordningen, herunder fællesområderne, beløbe sig til ca. 3 mio. kr. årligt. Det indgår i lovforslaget, at de ovenstående statslige merudgifter på i alt ca. 10 mio. kr. om året finansieres af det vederlag, der opkræves.

For at undgå konkurrenceforvriddning foreslås der indført vederlag for alle tre tilladelsestyper, bortset fra indvinding til kystbeskyttelse og store lovbundne offentlige anlægsarbejder.

Den eksisterende råstofafgift på 5 kr. pr. m³ er en ressourceafgift, som gælder al råstofindvinding – både på havet og på land. Udgangspunktet for størrelsen af vederlaget er derfor, at der i dag udover råstofafgiften ikke betales for råstoffer indvundet på havet. Et forsigtigt skøn er, at det samlede vederlag vil kunne indbringe et årligt provenu til staten på i størrelsesordenen 23 mio. kr. fra 2010, stigende til ca. 25 mio. kr. fra 2012 og herefter faldende med op til 10 mio. kr. over en tiårig periode, excl. enkeltstående større anlægsprojekter. Lovforslaget medfører ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for regionerne og kommunerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

4.1. Økonomiske konsekvenser

Der indvindes i gennemsnit årligt ca. 35 mio. m³ råstoffer i Danmark. Heraf indvindes godt 7 mio. m³ råstoffer på havet. Råstofferne, der indvindes på havet, er sand, grus og ral. Af de 7 mio. m³ råstoffer, som indvindes på havet, er de godt 4,5 mio. m³ fyldsand, der anvendes til kystbeskyttelse og kystanlæg. De ca.